

De Drietand

Hallo iedereen !! Eerst en vooral willen wij U de beste wensen overmaken voor 2003, en “wij”, dat is de redactie van uw clubblad en het voltallige bestuur. Het afgelopen jaar was, in elk geval toch wat het clubleven betreft, een aangenaam jaar zonder interne strubbelingen. Onze voorzitter zal het graag lezen! En dat het lang niet slecht gaat met onze club mocht blijken op de statutaire vergadering, waarop onze penningmeester een sluitende en gezonde begroting kon voorleggen. Ondertussen kijken we natuurlijk reeds vooruit en wordt er al naarstig vergaderd over de activiteiten van het nieuwe seizoen.

Zo kan er binnenkort in clubverband weer gewandeld worden, deze keer hebben we niet gekozen voor een “historische” wandeling in Mechelen, maar een heuse “natuurwandeling”. Je kan hierover alles te weten komen in dit blad. En natuurlijk, hoe kan het ook anders, het Ardennenweekend, En neemt U dit maar van mij aan, hierover is aardig wat van gedachten gewisseld! Sommigen wilden wel eens een andere locatie uitproberen (het verassingseffect was er niet meer, de aankomstplaats is moeilijk te bereiken...), anderen bleven liever op de vertrouwde stek... Uiteindelijk werd toch gekozen voor onze vaste locatie te Nadrin, al zal er

waarschijnlijk wel worden uitgekeken naar een andere aankomstplaats die beter bereikbaar is.

Wat mag je verder nog verwachten in deze “Drietand”? Een verslag van ons meer dan geslaagd clubfeest (moet het nog gezegd dat de afwezigen weer eens ongelijk hadden?), en in één moeite krijgt U ook alle details te lezen van de duikreis naar Kenia.

Verder een belangrijke mededeling aangaande het medisch duikonderzoek. Onze clubdokter, Walter Lauwers, heeft zijn medische activiteiten in het St Maarten ziekenhuis afgebouwd en dit onderzoek kan nu ook bij hem thuis gebeuren.

Voor diegenen die hun lidgeld nog niet betaalden : Dringend werk van maken ! Alle info staat onderaan deze pagina.

De verantwoordelijken van het duikonderricht hebben ook nog enkele mededelingen voor U, en uiteraard kan je het vertrouwde onderdeel “mariene biologie” terugvinden. Dit keer behandelen we de pitvis, Callionimus lyra. Verder kan je de gebruikelijke aankondigingen en mededelingen terugvinden. Ik ga je geduld dus niet langer op de proef stellen en wens je veel leesgenot, en zoals steeds...: “Doe het veilig”

Betaling lidgeld.

WANNEER dient het LIDGELD betaald ?

Het duikjaar loopt van 1 september tot 31 augustus. Het lidgeld wordt eind september door de algemene vergadering bepaald en dient dus voldaan in de maand oktober.

HOE BETALEN?

Voor wie tijd te kort heeft of al eens iets durft te vergeten, is de DOMICILIERINGSOPDRACHT ideaal.

Info hierover bij onze penningmeester J. Van Riel.

KLASSIEK betalen kan ook door overschrijving van 90 € op het rekeningnummer 402-9137089-74 (studenten betalen 80 € en zwemmers 70 €).

TOT SLOT

Aan al degenen die hun lidgeld reeds betaald hebben hartelijk dank voor uw stipte betaling.

Marc Sleen wist het maar al te goed: Een verhaal kent pas een goede afloop als het eindigt op een grandioos Vlaams-Bourgonisch feest! Deze wijsheid wordt bij Neptune traditiegetrouw jaarlijks met veel plezier in praktijk gebracht door het houden van een banket ter afsluiting van het duikseizoen. En het verhaal van dit jaar mocht er wezen! Een groot deel van de club vierde de overgang naar 2002 te Louette-St.-Pierre in de Ardennen. Chef-kok René pakte er nogmaals uit met zijn kook-toverkunst. Spijtig genoeg enkel "van horen zeggen", weet ik dat het een reuzensucces is geworden. Volgde het Ourthe-weekend, waarop zwemmen en wandelen de beenspieren trinden, maar waarop ook de kauw- en slikspieren niet vergeten werden, dit door gastronomisch te aperitieven en tafelen. De onmisbare oefening van de lachspieren werd niet overgeslagen op "De plezante wandeling" te Mechelen. En als een criticaster zou denken: "Waar blijft het duiken???" Wel ja, zélf dat werd beoefend aan de Oosterschelde, vooral tijdens de warmere maanden en altijd vergezeld van een barbecue. Soms mocht de smulpartij wat méér bijzonder zijn, zoals de clubbarbecue en - niet in het minst - het fel gesmaakte mosseldiner, een creatie van Freddy en Brigitte en ondertussen zeker een voort te zetten traditie.

Geef toe, het werd hoog tijd om zulk sportief jaar passend te besluiten met nog eens een banket! En een banket zonder speech of een bloempje is als patatten zonder zout. Waarderende bloempjes uitdelen is een discipline die de club zelden beoefent en terecht: Als men het té veel doet, dan devalueert dit de waarde van het gebaar! Ik herinner me uit het nabije verleden enkel de Jok (en Mariette), ter gelegenheid van hun huwelijksjubileum en Patrick (en An), ter gelegenheid van het clubjubileum. Op dit banket, zo tussen de hoofdschotel en het dessert, werd Georges (en uiteraard ook Rosa) eventjes in de bloempjes gezet. Patrick, in tegenstelling tot zijn gewoonte, liet dit vergezeld gaan van een voor zijn doen erg lange speech. De aangegrepen gelegenheid was

ditmaal het feit dat Georges zijn functie van beheerscomitélid plus het voorzitterschap ervan heeft neergelegd. "Om de verjonging een kans te geven", volgens Georges. Patrick riep echter onmiddellijk een nieuwe functie voor Georges in het leven, die van erevoorzitter voor het leven en of hij dat nu wil of niet!

De vrijgekomen zetel in het beheerscomité werd ondertussen op de statutaire vergadering ingevuld door de enige opgedaagde kandidaat: Roger ("Sloef" / "Chasseur Roger pour les dames"), welke verkozen werd met unanimité van stemmen.

Op sollicitatie van het publiek, moest Brigitte ook haar duit in het zakje doen, nu men toch aan het speeche was. Ze liet zich niet pramen en bedankte uit naam van het feestcomité iedereen, op haar gewaardeerde spontane authentiek Mechelse wijze, voor zijn/haar deelname en besloot met de wens dat het vervolg van de avond even lekker en leuk zou zijn als wat al voorafging. En wees maar gerust, dat was het! De door Patrick ontdekte en uitgeteste zaal was echt uitstekend! Niet té groot noch te klein, gezellig ingericht, goede bediening, lekker eten, uitstekende wijn, ook voldoende kwantiteit om zelfs Holle Bolle Gijs tevreden te kunnen stellen, zo die er aanwezig ware geweest en ... last but not least ... een goede dansvloer om er de verworven calorieën ook meteen op weg te kunnen werken. Aan de dj's, Pieter en compaan, heeft het zeker niet gelegen, maar feit was wel dat het vooral de Sonja's, Brigitten, Maria's, Annen, Annetten, Greetjes, Ivetten, Liliannen en Jaquellinnen * waren die de dansvloer constant warm hielden! (* Oei! Gevaarlijk! Met mijn kaduuk geheugen vergeet ik zonder twijfel nog wel iemand. Mijn excuus bij voorbaat!) Wat de heren betreft - mezelf inclus - kan ik niet voorbij aan de vaststelling: "'t Is niet meer wat het ooit geweest is!" "Je wordt ouder papa!", van Peter Koelwijn, zou een gepast plaatje kunnen geweest zijn voor de dj's om te draaien, maar ze deden het niet. Uit respect voor onze grijze haren of simpelweg omdat

ze het plaatje niet hadden? Al deden de jeune premiers - Hugo, Freddy, Erik, Jef, Patrick en Jaak toch wel hun best om de eer te redden en de dames bij te houden, de sportieve prestaties die wij, Neptune-mannen, vroeger op de dansvloer plachtten neer te zetten - vooral, bij de kuskensdans! - behoren voorgoed/voorlopig* tot het epische verleden. (*Schrap zelf wat niet past!) Toen danste IEDEREEN mee!!! Elke keer!!! (of toch bijna!)

Het zou echter ook kunnen dat de heren der schepping - minder bekommerd als we zijn om onze slanke lijn - iets rijker getafeld hadden, want met een té volle maag is het uiteraard moeilijker dansen en als je de menukaart van Etienne bekijkt is dit een zeer plausible theorie!

Opzettelijk heb ik het vermelden van "den Tjen" tot op deze plek uitgesteld, want ook hij werd door de voorzitter in zijn speech speciaal geprezen voor zijn jarenlang trouw secretariaatswerk, maar zeker hoort daar ook zijn jaarlijkse menukaart bij. Ditmaal kon hij aanknopen bij een oude traditie, die inhoudt dat de clubreis van dat jaar er de inspiratiebron voor is. Deze dankbare inspiratiebron heeft hij vele jaren moeten missen, bij ontstentenis van een clubreis. Voor een goed begrip, een echte clubreis, zoals er lang geleden georganiseerd werden door het clubbestuur, was het niet echt. Sinds enkele jaren beleefden we echter een neiging om samen ergens naartoe te trekken, waarbij evenwel ieder op eigen houtje boekte. Omdat we dit jaar in oktober met een groep van 13 deelnemers, waaronder 7 duikers, op reis gingen, begint het toch al heel aardig in de buurt te komen van de vroegere clubreizen.

Net zoals ook Marc Sleen zijn "roots" opzocht in Oost-Afrika, waar ooit de wieg van de mensheid stond, gingen ook wij op safari in Kenia om er de natuurlijke leefomgeving van de oorspronkelijke mens te verkennen. Een verschil was er wel, want wij deden het grondiger, omdat we ook onder water de leefomgeving van het allereerste leven op aarde exploreerden. In de visie van den Tjen doet op zijn tekening Neptune de verovering van het

land nog eens dunnetjes over. Dirk, trots op zijn eerste echte duikreis - alhoewel reeds lang een echte waterrat in de zeilsport - mag fier het clubvaandel aan land dragen. Hij wordt gevolgd door twee obstinaat fanatieke fotografen, zijne uw dienaar en Freddy, die nog een rist verzamelpotjes voor zeedieren aan een touwtje meezeult. Zowat de halve Keniaanse zeefauna - nu nog in miniatuur, maar snel opgroeiend - kan je sinds onze thuiskomst in zijn aquaria gaan bewonderen! Het heeft hem veel zweet gekost: uren snorkelen, de vangst dagelijks enkele keren van vers water voorzien, voer vangen ... en dan spreken we nog niet over de vrees voor de douane! Maar hij heeft het er voor over ... ik vroeger ook, maar voor mij is de douane er nét iets te veel aan geworden! Dan volgen Brigitte en Jean-Pierre. Tenslotte, ietwat op de tast, want zich behelpend met een van zijn broer, Dirk, geleende bril, volgt Jef. Fanatieke all-round-sportsman als hij is, was hij gaan windsurfen, doch vergeten zijn bril met een elastiek te zekeren. Vlak bij het strand was hij hem dus kwijt, een onmiddellijk gestarte gezamenlijke zoekactie ten spijt. Het getal 13, weet U wel! Ik had een tante die daar zéér beducht voor was, maar behalve dat Freddy in Kenia 10 dollar smeergeld moest betalen voor de ontdekte schelpen van Brigitte, bleef het ongeluk in onze 13-koppige groep tot dit beperkt. Deze zes opgetogen duikers voeren duidelijk de beelden van een reusachtige walvishaai en een dito zeeschildpad mee in hun memorie, naast nog zóveel meer moois. Eén slachtoffer van de "Struggle for Dive" en de "Natuurlijke Selectie" ligt nog, groentjes nawalgend van de zeeziekte, aan boord bij te komen. 't Is verdorie den Tjen zelf! De golfslag van de Indische Oceaan, die buiten de riflagune de boot danig laat dansen, is niet erg bevorderlijk voor gevoelige magen. Ook uw dienaar had er steeds enkele minuten serieus last van, van zodra dat hij zich aan boord had gehesen. Toen we vlak nadien eens een gigantische walvishaai net onder de waterspiegel opmerkten, plonsde Freddy er meteen weer in, maar ik moest daardoor - en nadien tot

mijn spijt - achterblijven. Zelfs tot op 15 meter diepte wiegde de golfslag je nog één meter heen en weer. Goed mikken bij de fotojacht was dan ook geen sinecure! Door de aanwezigheid van enig plankton was de helderheid bovendien niet zo optimaal, al weze het een troost dat we omwille van het plankton tweemaal een ontmoeting met de grootste vis ter wereld, de walvishaai, mochten noteren in onze duikboekjes. Deze ongevaarlijke reuzen voeden zich immers uitsluitend met plankton (= eitjes en larfjes van zowat alle zeedieren, kleine kreeftachtigen, kwalletjes, kortom alle leven dat zich niet kan verzetten tegen de zeestromingen en dus meegevoerd wordt.) De amateurs van grote vissen (Jean-Pierre Jef en Dirk), die het samen wat dieper zochten dan de foto-maniakken (Freddy en Harry, bewaakt door beider engelbewaarder Brigitte), kwamen overigens goed aan hun trekken. Ze rapporteerden o.a. verscheidene andere haaien en murenen. De fotografen, genietters van "klein-maar-fijn" noteerden een overwicht van de zachte, zeer kleurrijke en dus fotogenieke lederkorallen op de steenkorallen, waarvan de vertakte soorten nauwelijks te vinden waren. Op de tekening laat Tjen het "overlevende" dappere zestal de reuzen van het land tegemoetstappen, dieren waarmee de oudste voorvaders van de mens óók al geconfronteerd werden: de olifant en de giraf, met op de achtergrond de imposante Kilimandjaro. Maar eigenlijk gingen we na één acclimatisatiedag in ons basishotel eerst 3 dagen op safari, alvorens de rest van ons verlof aan duiken te besteden. Vooral de eerste safaridag zat het zien van dieren ons buitengewoon goed mee, want op de rand van de poel, vlak voor de "lodge" waar we eerst logeerden, had net een groep leeuwen een buffel gedood, zodat we het hele proces van het verorberen van uit een luie stoel op het terras konden volgen. 's Anderendaags moest je echt zoeken om nog iets van deze bonk vlees terug te vinden! Op onze eerste rit zagen we olifanten, giraffen, zebra's, impala's, bavianen en nog wat kleiner grut. Terug in de lodge heerste er aan de poel

een oorlogssfeer tussen de leeuwen, die hun prooi niet wilden achterlaten, en verschillende kudde olifanten, die allemaal wilden drinken. De leidende olifanten, met de kudde dicht achter hen aan opdringend, probeerden door schijnuitvallen de leeuwen te imponeren, maar die dreigden onverschrokken terug. Heel in de late uurtjes, nadat elke kudde talrijke intimidatiepogingen vergeefs ondernomen had, kwamen ze dan maar heel diplomatisch drinken uit de betonnen vijver, vlak naast de terrassen van de lodge. Je kon ze bijna aanraken! Sommige dames verknalden toen hun hele film aan die schattige olifantenkalfjes. De tweede dag waren Mzima Springs en Tsavo West ons safaridoel. De nijpaarden en krokodillen hadden nog steeds hun adres te Mzima Springs, maar wat ons, die er 15 à 20 jaar geleden ook al eens waren, verraste was het boslandschap langs de oevers. Toen was er immers enkel wat struikgewas aanwezig. Waren er dan nu minder olifanten om de verbossing af te zwakken met hun "vernietzucht"? Het viel ook de andere ancients onder de safarigangers (Denise en Etienne) op dat er eigenlijk weinig wild te zien was in vergelijking met wat we vroeger meemaakten. Toen vonden we bijvoorbeeld zebra's, gnoe's, impala's en waterbokken al zo gewoon dat we er niet eens meer voor stopten. Maar ook de "groten" (leeuwen, buffels, giraffen, olifanten) konden we veelvoudig fotograferen. Er werd toen meer uitgekeken naar de zeldzame dieren: neushoorn, luipaard en jachtluipaard. Vermits vele dieren rondtrekken op zoek naar die plaatsen waar regen viel en dus het gras opschiet, kan het aan het seizoen gelegen hebben, maar de schuwheid van het wild dat we toch zagen valt m.i. te wijten aan stroperij, het gevolg van een gebrekkige bewaking én de economische achteruitgang van het land. Heel wat grote verkeersaders van het land, die vroeger onberispelijk waren, bleken nu vol gaten te zitten en dat is een veeg teken aan de wand! Wie onder ons echter aan zijn eerste safari toe was vond het echter reuze spannend en eigenlijk zagen we toch even

een jachtluipaard, vlak nabij onze nieuwe lodge. Waar we vorige nacht sliepen in een super-de-luxe-lodge, op palen gebouwd, moesten we nu tot onze aanvankelijke verbijstering à la Marc Sleen logeren in een tentenkamp! Er was wel een overdekte eetzaal, voor in geval van regen, en elke tent stond onder een strooien afdak. Binnenin elke tent was er een badkamer met toilet en wastafel (mét stromend water) en er was elektriciteit tot 23 uur, dank zij een generator.

Wat echter de echte safarisfeer van vroeger vooral opriep, was de idyllische ligging van het kamp, aan de oever van een bescheiden meer en met de Kilimandjaro als decor op de achtergrond. In het meer kon je nijlpaarden en krokodillen zien en met wat geluk kon je ook andere dieren zien die kwamen drinken. Wij zagen echter 's avonds enkel een eenzame buffel komen opdagen, overigens een door de jagers vroeger zeer geducht dier. 's Nachts was het aan te raden om niet uit je tent te komen, want dan liepen nijlpaarden, buffels en andere lieverds tussen de tenten door! Mijn schoonzus dierf dus absoluut niet alleen in een tent logeren, zodat ik tot grote verwondering van de inlanders met twee vrouwen in één tent logeerde. Ik moest ongetwijfeld een zéér welgesteld persoon zijn! En geef toe, met zijn drietjes eventueel opgepeuzeld worden door een leeuw is toch veel gezelliger dan alleen!

Die avond zaten we aan tafel onder de sterrenhemel, rond een groot laaiend kampvuur en met zicht op de bovenkomende nijlpaarden. Nadien bracht een met een geweer bewapende wachter ons naar onze tenten. Pure romantiek!

Op de derde dag werd nog een Massai-dorp bezocht, waar we ook vuur leerden maken met stokjes en dansen op Massai-wijze.

Het daarop volgend verblijf in het Bamburi Beach Hotel, nabij Mombassa, was echt datgene waar elke zon-strand-en-zee-aanbidder van droomt!

Voor wie er ook naartoe zou willen: kamers, maaltijden, zwembad, hoteltuin met palmen en ligbedjes, zwembad- en avondanimatie, ALLES was zeer naar wens!

Er was een duikbasis in het hotel, maar na de eerste duikdag zijn we afgestapt van het tweemaal per dag duiken, omdat ze die twee duiken onmiddellijk na elkaar deden; de eerste in volle zee, buiten het rif, de tweede in de strandlagune net achter het rif. Deze laatste was waardeloos en kostte toch evenveel als de eerste. Bovendien was het niet goedkoop, ook al omdat men per duikdag nog telkens 5 dollar taks aan de staat moest betalen. De reden voor het na elkaar duiken was dat het getij de strandlagune nagenoeg liet droogvallen, zodat de boot dan aan grond kwam te liggen.

We lieten het echter niet aan ons hart komen en amuseerden ons na de duik opperbest met zonnekloppen, snorkelen, zeilen, strandwandelingen en onderhandelen met de verkopers langs het strand, aqua-gym, "afternoon-tea" drinken, zeveren en cocktails drinken (all-in!!!).

De palmen op Tjens tekening herinneren waarschijnlijk aan de twee parken, vlakbij ons hotel, die we bezochten. In de verte lonkt op de tekening, als je goed kijkt, nog Mombassa met de twee olifantstandpoorten, gebouwd over de voornaamste verkeersas van de stad. Ze zijn er het internationale symbool van geworden, zoals het Atomium voor Brussel. Ook daar naartoe deden we een uitstap. De groentenmarkt, het Portugese fort, het oude stadsgedeelte, de haven, de shops en het baobabpark zijn zeer het bezoeken waard. Zodra mijn of den Tjen zijn film af is, krijgen jullie van dit alles vast meer te zien ... of ga zelf eens kijken. Na de aanslag, onlangs, zou de prijs wel eens erg voordelig kunnen worden! Al Quaida zal toch geen tweemaal in hetzelfde land toeslaan!?

Jaarlijks medisch onderzoek !!

Door de medische commissie van de duikorganisatie "NELOS" wordt een jaarlijks medisch onderzoek geëist. Dit kan gebeuren bij elke dokter, doch de medische commissie raadt steeds aan een dokter te raadplegen welke vertrouwd is met de duiksport (zelf duiker of lid van de medische commissie)

Het eerste onderzoek zal bestaan uit een ondervraging naar vroegere ziekten, het aanpassingsvermogen in het water, gevolgd door een lichamelijk onderzoek (beluisteren van hart, longen, bloeddruk, en neus-keel-ooronderzoek)

Hierna volgt een electrocardiogram (een apparaat meet en schrijft de gegevens van de hartslag op). Dit kan gevolgd worden door een inspanningstest (licht of zwaar) en eventueel meten van de longinhoud (blaasproef). Als de kandidaat nooit sport deed en/of voorheen nooit radiografische doorlichting van de longen kreeg, wordt wel aangeraden om een radiografie van de longen te laten nemen.

Dus nagaan van de conditie (persoonlijke interesse) maar toch ook een vraag van de verzekering. Volgend schema wordt aangeraden : Onderzoek bij het begin van de duikersloopbaan.

-eerste onderzoek

-daarna jaarlijks beperkt onderzoek (afstempelen duikboekje:verzekering)

-vanaf 45j. om de 5 jaar uitgebreid onderz.

-oprukkend naar de 60j , kan het samengaan met een breder "preventief onderzoek" zoals vele senioren laten doen. (o.a. met bloedoz voor cholesterol enz.)

Hoe kan dit gebeuren in het kader van onze club "Neptune" ?

Tot nog toe werd dit vooral gedaan, in de St Jozefkliniek (nu St Maarten), Leopoldstraat 2 te Mechelen (halfweg tussen Brusselpoort en station, zie wegwijzers)

Gezien ik mijn activiteiten in de kliniek afgebouwd heb, kan ik dit onderzoek ook doen in mijn onderzoekskabinet te Zemst (zie verder voor de wegbeschrijving)

Een persoonlijke afspraak lijkt mij het meest praktische, zodat we het onderzoek kunnen aanpassen "op maat", gezien ik de meeste duikers ken.

Hoe afspreken voor medisch onderzoek?

-maandagavond in het zwembad telefonisch op 015/61.36.86, altijd te proberen maar meest bereikbaar rond 8 uur 's morgens of 's avonds.

-boodschap langs fax015/617111 of E-post, walterlauwers@pi.be en ik neem contact met je op.

Hoe Dr Lauwers vinden in de Bosstraat 10 te Zemst?

Vanuit Mechelen (of afrit Mechelen zuid), de baan naar Vilvoorde-Brussel. Over de autostrade zie je links van U de kerk van Zemst en let dan op rechts, een 300 meter verder, eerste straat rechts met hoekcafe "den Arm" en met wegwijzer "Zemst-Laar" sla je in.

Je rijdt één straatje voorbij, tot de tweede straat, terug met plaat "Zemst-Laar" en je slaat daar links in (linterpoortenlaan)

Je volgt deze gedurende +/- 2 km, tot je voor een bocht, rechts een rode reflecterende pijl ziet. **Wel juist daarvoor,** is er rechts een klein straatje, de Bosstraat (plaatje staat rechts op paal) en 200m verder is nr 10...(als je aan de driesprong uitkomt ben je 100m te ver)

In duikpak ?

Langs de Dijle naar de Zenne, doch slechte zichtbaarheid...

Walter Lauwer.

p.s. attest voor 15 januari bij onze secretaris Etienne Van Bael !!

De Pitvis, Callionimus Lyra

Wie regelmatig het hoofd onder water steekt in de Oosterschelde heeft hen ongetwijfeld reeds opgemerkt, de pitvis, Callionimus lyra. Ze zijn alomtegenwoordig van net onder de laagwaterlijn tot op diepten van 40 meter en meer.

Het zijn best wel mooie dieren en als je even de tijd neemt om ze iets beter te observeren zal je het zeker met me eens zijn. Al moet ik er onmiddellijk bij vertellen dat ze niet altijd even goed opvallen, ze liggen immers dikwijls gedeeltelijk ingegraven in het zand of de modder, zodat alleen de vrij hoog geplaatste ogen nog net buiten steken. Daarbij komt nog dat zij over het vermogen beschikken zich aan te passen aan de kleur van de ondergrond...

Wat vooral opvalt is de afgeplatte kop waardoor verwarring met andere soorten uitgesloten is. Ook de verlengde rugvin is een opvallend onderdeel. De mannetjes kunnen tot 30 cm groot worden, de wijfjes maximum 20 cm. Al moet je wel heel veel geluk hebben om dergelijke grote exemplaren te vinden.

Het zijn typische bodembewoners, dat kan je o.a. opmaken uit de stand en het gebruik van de borstvinnen, deze laatste doen immers dienst als "steun" wanneer de vissen stilliggen. Op de bodem zoeken pitvissen naar voedsel, dat kan bestaan uit kleine kreeftachtige wormpjes en slakken.

In de paaitijd, deze loopt van april tot augustus, lijkt de anders zo volgehouden camouflage plotseling helemaal niet meer belangrijk. De verlengde rugvin wordt dan prachtig blauw en geel gekleurd en wordt gebruikt tijdens de balts om de wijfjes te lokken.

Als een paaiwillig wijfje is gevonden, zwemmen zij samen naar de oppervlakte waar de eitjes en het homvocht worden uitgestoten. De bevruchte eicellen drijven met het plankton mee tot ze uitkomen.

Op het einde van de zomerperiode, rond eind augustus, trekken deze dieren zich terug uit de Oosterschelde en zakken weer af richting Noordzee.

Volgende kandidaat 1*D hebben met succes hun zwembadproeven afgelegd :

Karen Camerlinck - Jacques Spaas - Erwin Van Gothem - Rudolf Van Vlasselaer

Dikke proficiat !!

Opgelet : de theorielessen voor 1*D en 2*D hebben plaats op 11/01 - 18/01 - 25/01
dit is telkens een zaterdag van 10h tot 12h

Deze zullen doorgaan in de Lakenmakerstraat 73 te Mechelen
(bij "den Eddy" – tel 015/55 61 71)

!! Bericht van de duikscholing !!

vanaf januari worden de zwembadopleidingen opnieuw aangevat

K 2*D vanaf 13 januari

Ook eventuele kandidaten voor andere brevetten zijn welkom !

**Geef je naam op bij :
Jef Van Vaerenberg of Freddy Van Gothem**

**M.D.C. NEPTUNE
WANDELD !!**

**OP ZONDAG 23 FEBRUARI 2003
OM 13.30 H**

!!NATUURWANDELING!!

**AFSPRAAK IN TAVERNE :
“FLOREAL KEMPEN”
(HERENTALSESTWG 64 LICHTAART)**

**HOE TE VINDEN ?
VOLG E34 - NEEM AFRIT 21
LILLE/BOBBEJAANL.**

VOLG RICHTING POEDERLEE

**LINKSAF AAN KERK POEDERLEE
(VOLG DE PIJLEN VAN BOBBEJAANLAND)**

TOT ROND PUNT DAAR RECHTSAF

**DIT IS DE HERENTALSEBAAN
+/- 1KM VERDER ZIE JE TAVERNE FLOREAL
RECHTS**

**VOOR MEER INFO CONTACTEER MARC (MB)
OP 0477/328092
OF HUGO DE SCHRIJVER OP 015/615493**

M.D.C. NEPTUNE 'S VOORJAARSWANDELING VOOR JONG EN OUD

23 FEBRUARI 2003

Zondag 23 februari 2003 wordt iedereen uitgenodigd aan Club Floreal te Lichtaart en dit om 13.30 u.

Van hieruit vertrekt onze Neptune- wandeling over de zogenaamde kempische heuvelrug ; een wandeling door bossen en heiden , langs beemden en donkere waters , langs zandduinen en een oude ijzer-ontginningsput. Kortom een evenement en 'must' voor elke wandelaar en natuurliefhebber die zijn longen van 'bos-lucht-vitamientjes' wil voorzien.

Uiteraard wordt er ook rekening gehouden met de drank-'behoefte' onder ons.

Halverwege de wandeling kan iedereen zijn dorst lessen aan "Hugo's Bar". Naast een klassieke warme drank wordt er hier ook een gans arsenaal van 'sterkere produkten' ter beschikking gesteld. En dit alles ... gratis!

De iets minder jongeren onder ons , eventuele geblesseerden , en de 'voet-blaar-ontwikkelers' kunnen hier ook verpozen in onze Neptune-club-zeteltjes.

Het eindpunt van de wandeling is tevens het beginpunt ; en alzo keren we omstreeks 16u 45 terug naar taverne Club Floreal.

Omstreeks 17u30 worden hier een maaltijd aangeboden aan de zéér democratische prijs van slechts € 12 per persoon.

Er is de keuze uit "Konijn op vlaamse wijze" of "Het Viskorfje".

2 dranken zoals ; frisdrank ,bier , en een glas huiswijn ; zijn ook in de maaltijd inbegrepen.

Omstreeks 18.30 u à 19.00 u nadert deze dag zijn einde.

Enkel praktische tips :

Adres Club Floreal Kempen : 2640 Lichtaart , Herentalsesteenweg 64
(baan van Herentals naar Lichtaart).

Voor wie : Alle clubleden , maar ook goede vrienden en kennissen.

Type wandeling : Bos- en heidewandeling ; afstand 6 km.

Geschikt voor jong en oud.

Mée te brengen : Een glimlach en goed humeur , stevig gesloten schoeisel , honde-leiband voor de hondeliefhebber.

Praktisch : Om organisatorische redenen vragen wij om onderstaand afknipstrookje ingevuld terug te bezorgen aan het feestcomitee , en dit voor 25 januari 2003.

Alle betalingen dienen uiterlijk voldaan te zijn op datum van 15 februari 2003.

Fam. :

Adres :

Tel. :

- 🍏 -Ik neem deel aan de club- wandeling en de clubmaaltijd met ... personen.
- Aantal personen voor maaltijd 'Konijn op vlaamse wijze' ... personen.
- Aantal personen voor 'Het Viskorfje' ... personen.
- 🍏 Ik neem enkel deel aan de club-wandeling. ... personen

M.D.C. NEPTUNE

ARDENNEN WEEKEND

OP ZATERDAG 1 EN ZONDAG 2 MAART 2003

zaterdag 1 maart

(aankomst in hotel "Le Belvédère" in Nadrin om 11h)

Namiddag : **afdeling van de Ourthe**

's avonds : **gastronomisch menu**

Zondag 2 maart

Ontbijt

Mogelijkheid tot verschillende wandelroutes

Voorzie u in elk geval van stevige stapschoenen!

Middagmaal

PRIJS : € 88.50 P/P (drank niet inbegrepen)

!! inschrijvingen dienen ten laatste toe te komen op 17/02 !!

bij : Maria 015/20.19.12 – Sonja 015/61.54.93

Brigitte 015/557618

Er zijn slechts 35 plaatsen beschikbaar, wees er dus tijdig bij !

**U kan Nadrin best op volgende manier bereiken :
Mechelen-Brussel**

**Dan volg je richting Namen (E 411)
Vervolgens via N4 richting Marche-en-Famenne
Uitrit 18 – La Roche**

In Laroche net over de brug van de Ourthe het bordje volgen richting Nadrin

